

ΨΗΦΙΑΚΟΙ ΔΟΥΛΟΙ Ή CYBORGS (του Μιχάλη Σακελλαρίου)

✘ Η επίσκεψη του ανιψιού μου μέσα στο Σαββατοκύριακο με άφησε με πολλούς προβληματισμούς. Σαν technology freak και εγώ, τα συρτάρια μου είναι γεμάτα από παλιούς σκληρούς δίσκους που είτε λόγω βλάβης είτε ξεπερασμένης τεχνολογίας έχουν αποσυρθεί και αποθηκευτεί. Υποσχέθηκα στο παιδί μερικούς από αυτούς και με μεγάλη ανακούφιση που άδειαζα τα συρτάρια μου, του τους παρέδωσα. Ο νεαρός συγγενής μου με μεγάλο ενθουσιασμό και ευγνωμοσύνη επέμενε να μου δείξει μερικά βίντεο από τα παιχνίδια με τα οποία συστηματικά ασχολείται τους τελευταίους μήνες. Το έκανα το χατίρι και στην υπόσχεσή του “θείε θα πάθεις πλάκα με τα γραφικά”, απλά χαμογέλασα. Η ευθυμία μου πολύ σύντομα μετατράπηκε σε ανησυχία όταν αντίκρισα το περιβάλλον και το απόκοσμο σκηνικό μέσα στο οποίο τοποθετούνται και βιώνουν οι νεαρές ηλικίες.

Μπορεί να ακούγομαι υπερβολικός ή ένας συντηρητικός μεσήλιξ, όμως ο αρχικός μου προβληματισμός μετατράπηκε σε πραγματική αγωνία όταν άκουγα τα σχόλια του 23χρονου γύρω από την πιστότητα των προσώπων και των εκφράσεων των εικονικών ηρώων, τις κινήσεις τους, την τόσο αληθοφανή απεικόνιση του περιβάλλοντος και τους φυσικούς ήχους.

Να το τυρί στη φάκα. Ένας κόσμος τόσο πειστικός όσο ο πραγματικός στον οποίο μπορούμε ανά πάσα στιγμή να αποδράσουμε και να ζούμε εκεί μέσα τις φαντασιώσεις μας. Ένας κόσμος στον οποίο μπορείς να πάρεις πίσω τη χαμένη σου αυτοαξία και να βρεις έναν ακούραστο συνεργάτη στην εξύφανση του πλέγματος της προσωπικής αυταπάτης. Τα πάντα γίνονται αυτόματα πατώντας μόνο κουμπιά. Τα πάντα γίνονται άμεσα και γρήγορα και μπορείς από απλός παίκτης πολύ γρήγορα να αναδειχθείς σε πολύτιμο αξιωματούχο.

Αυτή η τεχνολογία δεν είναι το πολυπόθητο escape club. Είναι

μία αστραφτερή διανοητική και ψυχαναγκαστική φυλακή υψίστης ασφαλείας, που σκοπό έχει μόνο να κονιορτοποιήσει κάθε δημιουργικότητα και φαντασία, κάθε ικανότητα και ταλέντο, κάθε πνευματική και σωματική δυνατότητα που φέρουν οι νεαρές ηλικίες. Ο παίκτης συνήθως καλείται να επιλέξει μία ομάδα αν δεν είναι ήδη προαποφασισμένο από το παιχνίδι. Οι στόχοι είναι ξεκάθαροι και δε χρειάζεται καν να περιγραφούν γιατί είναι προφανώς η εξόντωση των αντιπάλων με κάθε μέσο.

Οι συμμετέχοντες μπορούν μόνο να σκοτώνουν ο ένας τον άλλο, ποτέ όμως να τα βάλουν με το δημιουργό του παιχνιδιού. Τους είναι άγνωστος, αόρατος αλλά και αδιάφορος. Σαν τα ινδικά χοιρίδια που ο επιστήμονας θα τους στερήσει την τροφή και το νερό και εκείνα θα αρχίσουν να αλληλοσπαράσσονται από την απόγνωσή τους για επιβίωση χωρίς να φαντάζονται καν τον υπεύθυνο της δυστυχίας τους. Να μία περιγραφή πλήρως συμβατή με τα οικονομικά και κοινωνικοπολιτικά δεδομένα.

Τα οικονομικά και καταναλωτικά υπερτέρατα των πόλεων που λέγονται malls δείτε με πόση ευκολία καταπίνουν τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Και τότε οι κράχτες του συστήματος θα στρέψουν την οργή των ιδιωτών στην “αντίπαλη” ομάδα που πρέπει να εξοντωθεί και λέγεται δημόσιο.

Το μέλλον είναι ήδη εδώ. Σχεδιάζεται και κυοφορείται στα εργαστήρια ψηφιακής απεικόνισης με εκατοντάδες σένσορες, απεικονιστικές κάμερες και δεκάδες γιγαμπάιτ σε κάρτες μνήμης και σκληρούς δίσκους. Προβάλλεται από τώρα σε οθόνες LED με ακριβείς αναπαραστάσεις της πιο ευφάνταστης πραγματικότητας σε ένα high tech περιβάλλον συνοδευόμενο από πολύπλοκα ημιδιάφανα μενού που δίνουν την ψευδαίσθηση της τεχνολογικής υπεροχής και του υπερελέγχου. Η πραγματικότητα είναι ακριβώς αντίστροφη.

Οι χρήστες αυτής της τεχνολογίας όχι μόνο δεν ελέγχουν το περιβάλλον τους αλλά ούτε και τις επιλογές τους. Ο εχθρός είναι προ αποφασισμένος, οι κινήσεις και οι επιλογές το ίδιο και όσο και αν πολλαπλασιάζονται, πάντα θα έχουν ένα όριο. Τα προϊόντα αυτά έχουν ένα κύριο στόχο. Να κρατήσουν τους οπαδούς

τους εντυπωσιασμένους και κατά συνέπεια άφωνους και εγκεφαλικά ανάπηρους. Τα πάντα διαμορφώνονται σε τερατικές διαστάσεις, τέτοιες που να μην είναι συμβατές με τις ικανότητες ενός μέσου ανθρώπου. Με έμμεσο τρόπο οι ανθρώπινες βιοφυσικές ικανότητες υποτιμούνται και θεωρούνται μέτριες, ασήμαντες, ανάξιες λόγου και οι φορείς τους αργά ή γρήγορα θα εξοντωθούν από τους υπέρ ικανούς μέσα σε λίμνες αίματος με εντυπωσιακούς διαμελισμούς.

Μόνο οι ικανοί και οι υπερφυσικά ισχυροί μπορούν και έχουν δικαίωμα να επιβιώσουν, όλοι οι άλλοι αποτελούν βαρίδια, περιττές αποσκευές, λάθη της φύσης που πρέπει να διορθωθούν και καλύτερα να εξαφανιστούν γιατί καθυστερούν όλους τους άλλους. Ο κόσμος είναι ένα επικίνδυνο μέρος στο οποίο αν θέλεις να επιβιώσεις θα πρέπει με πολλή δουλειά και αφοσίωση να αποκτήσεις αυτές τις τερατικές δυνάμεις. Αλλιώς Ψόφα!

Μήπως παρατηρείτε στα δύο τελευταία συμπεράσματα ένα μικρό μέρος της κυρίαρχης ιδεολογίας που δεν έχει εφαρμογή μόνο στα εικονικά παιχνίδια; Μήπως αναγνωρίζετε εκείνες τις πεποιθήσεις που, αν δε διατυπώνονται από τους πιο κυνικούς, πάντως σαφέστατα υπονοούνται στην ιδεολογική υποδομή των σύγχρονων συστημάτων; Μήπως δεν τις αντιλαμβάνεστε να ισχύουν στην πολιτική, στην εκπαίδευση, στις διεθνείς σχέσεις και κατεξοχήν στην οικονομία; Μήπως αυτά τα παιδιά που εξαργυρώνουν τα πιο δημιουργικά τους χρόνια μπροστά στις οθόνες θα βρίσκουν απόλυτα φυσιολογικό σήμερα, αύριο, μεθαύριο να κόβονται συντάξεις, να καταργούνται προνοιακές δαπάνες, να εξαθλιώνονται παγκοσμίως τα δημόσια συστήματα υγείας, γιατί αυτός ο πλανήτης απλά δε χωράει τους αδύναμους;

Φανταστείτε τώρα πόσο εύκολα και αβίαστα προκύπτουν οι ολοκληρωτικές και ρατσιστικές ιδεολογίες του μίσους που υπόσχονται με ένα καινούργιο υπερόπλο, μια και μόνη αποτελεσματική κίνηση να καθарίσουν, να “ξεβρομίσουν” τον τόπο από τα αποβράσματα.

Φυσικά ο κόσμος αυτός χρειάζεται ακόμη τους τεχνηέντως κατασκευασμένους “μέτριους”. Και τους χρειάζεται σαν εργάτες,

σαν ένα ανειδίκευτο μαζοποιημένο και πλήρως αναλώσιμο προλεταριάτο που μεθαύριο θα χρησιμοποιεί όπως σήμερα οι δούλοι στην Αφρική και την Ασία. Θα εκτελούν εντολές σε άθλιες συνθήκες εργασιακού μεσαίωνα (σαν και αυτές που τώρα βλέπουν να απεικονίζονται στα σκηνικά των παιχνιδιών τους), με πενιχρά μεροκάματα, θα επιβιώνουν πίσω από σιδεριές μέχρι να απολέσουν κάθε ικμάδα της δύναμης και των ικανοτήτων τους και αμέσως μετά θα πεταχτούν στις παρυφές και στα γκέτο των πόλεων επανδρώνοντας τη μεγάλη μάζα των αστέγων για την οποία κάποιος δήμαρχος ή μία οργάνωση ποτισμένων με αναβολικά, θα ανταγωνίζονται για το ποιος θα την καθαρίσει και θα εξαφανίσει πρώτος.

Ανησυχώ όχι πια για τη δική μου γενιά. Αλλά ακόμη περισσότερο για τα σημερινά νήπια που δεν θα χρειάζονται πια τις οθόνες. Φορώντας μόνο τα 3d στερεοσκοπικά γυαλιά κυριολεκτικά θα εμβυθίζονται μέσα στις digital φυλακές τους τις οποίες τα ίδια θα επιδιώκουν και θα αγοράζουν για να καταστούν μετά από χρόνια άψυχα, εθελόδουλα, ψηφιοπληκτα cyborgs.

! Ο Μιχάλης Σακελλαρίου είναι συγγραφέας. Πρώτη ανάρτηση [a-typos](#).

Πηγή: [Ιδεότοπος, ideotopos.gr](#)